

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110011477
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3110011477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému V. K., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014, sp. zn. 4T/115/2010, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.12.2014 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.2 Tr.por. **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný V. K. - nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Z. Z.,

B. cesta XXXX/XX, prechodne bytom I.

X., J. N. č. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v Ústave

na výkon väzby llava

odsudzuje:

Podľa § 155 ods.1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm.l), § 37 písm.h) Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. za použitia § 41 ods.2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere **6 (šesť) rokov.**

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/115/2010, zo dňa 4.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. januára 2011, sp.zn. 2To/135/2010 bol obžalovaný V. K. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/ Tr.zák., v bode 2/ rozsudku zo zločinu ublíženia

na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr.zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18. marca 2010 v čase asi o 19.30 hodine pred objektom pizzerie zn. „XXX“ na Ulici B. v X. nad O., pristúpil k svojej bývalej družke R. J., trvale bytom X. nad O., Ul. B. č. XXX/XX, ktorej sa začal bezdôvodne vyhrážať zabitím, pričom začal poškodenú udierať päťami opakovane po hlave a následne vytiahol kovový kľúč v tvare písmena L o veľkosti 30 cm a týmto udrel R. J. po vlasovej časti v oblasti hlavy vpravo úderom vyššej intenzity, v dôsledku čoho začala poškodená krváčať z hlavy, následne po tom, čo sa jej podarilo ujsť pred obvineným, vošla do priestorov pizzerie zn. „XXX“, kde spadla na podlahu, pričom obvinený hodil do priestorov pizzerie horeuvedený kovový kľúč a z miesta ušiel, čím poškodenej R. J. spôsobil otras mozgu, tržnú ranu v temennej oblasti hlavy vpravo, zmliaždenie hlavy za ušnicou vľavo, zmliaždenie predlaktia vľavo, zmliaždenie II. až IV. prsta vľavo a odreninu ruky vľavo, v dôsledku ktorých zranení bola poškodená hospitalizovaná od 19.03.2010 do 22.03.2010, t.j. 4 dni, pričom až do 29.03.2010 bola táto obmedzená v bežnom spôsobe života jednak v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti imobility a nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov a tiež vo zvýšenej fyzickej aktivite, pričom v prípade vyššej intenzity pôsobiacej sily pri použití kovového kľúča v tvare L o veľkosti 30 cm by mohlo dôjsť k zlomenine lebky s možným zmliaždením mozgu,

2/ dňa 27.05.2010 v čase o 12.15 hodine pri chodníku na Ulici Z. oproti vchodu č. XX v X. nad O. podišiel k poškodenej R. J., trvale bytom X. nad O., B. č. XXX/XX, s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, ktorá v tom čase išla po uvedenom chodníku, kde obvinený po tom, ako jej začal vulgárne nadávať, dvakrát ju udrel päťou pravej ruky do oblasti hlavy, následkom čoho poškodená spadla na zem, pričom sa zo zeme postavila, snažila sa pred obvineným ujsť, avšak obvinený ju chytil a nožom o dĺžke 7 cm ju porezal dvakrát na ľavom líci a tiež na malíčku pravej ruky, keď sa bránila poškodená útoku obvineného, čím jej svojim útokom takto spôsobil pohmoždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre hlavne vpravo s tržnými ranami asi 2 cm a 1,5 cm dlhými pod čeľustnou dutinou vpravo, rezné rany ľavej strany tváre sťahujúce od ústneho kútika vľavo až k zvukovodu ľavého ucha asi 25 cm dlhé v tvare Y, zasahujúce do podkožného tkaniva a svaloviny, reznú ranu pod nosom v tvare V asi 2 cm dlhú zasahujúcu do podkožného tkaniva, reznú ranu v oblasti malíčkovkej strany pravej ruky asi 7 cm dlhú smerujúcu z dlane na chrbát ruky, zasahujúcu do podkožného tkaniva a pohmoždenie mäkkých tkanív brušnej steny ľahšieho charakteru, v dôsledku ktorých zranení bola cca 1 mesiac práceneschopná, pričom rozsiahle rezné rany ľavej strany tváre zanechávajú trvalé kozmetické následky a u poškodenej spôsobili zmeny, ktoré možno hodnotiť ako zohyzdenie, pričom pri silnejšej intenzite útoku obvineného a jeho smerovaním viac na oblasť krku mohlo dôjsť k poškodenej krčnej tepny a žily, ktoré zranenie by mohlo mať i smrteľný následok,

3/ dňa 27.05.2010 v čase asi o 12.20 hodine bezprostredne po tom, ako zaútočil na poškodenú R. J. na Ulici Z. v X. nad O., dal sa na útek smerom k budove pošty, kde nasadol do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia, červenej farby, EČV: BB-XXXBG, ktorého je majiteľom a na tomto začal unikať, kde počas jazdy bol zastavený príslušníkom hliadky Mestskej polície Dubnica nad Váhom, V. K., ktorá hliadka bola vyzožená o napadnutí poškodenej R. J., kde V. K. zastavil vozidlo vedené obvineným stojac pred služobným vozidlom terčikom, čo obvinený nerešpektoval, vozidlo nespomalil a prednou časťou vozidla narazil do ľavého kolena V. K., trvale bytom X. nad O., B. XX č. XXXX/XXX, ktorý zostal ležať na kapote vozidla, kde asi po 30 až 40 metroch jazdy poškodený zoskočil z kapoty na zem, v dôsledku čoho poškodený V. K. utrpel ľahšie poranenia, ktoré mu jednorázovo ošetrili.

Za to bol odsúdený podľa 155 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 38 ods. 7 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol uložený trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožička s čiernou rukoväťou, všetko v prospech štátu, v zmysle § 60 ods. 6 Tr. zákona. Súčasne mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom v X. nad O., Ul. B. č. XXX/XX, okres R. v sume 4.751,14 Euro a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená R. J.,

nar. XX.XX.XXXX, bytom v X. nad O., Ul. B. č. XXX/XX, okres R. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Dňa 09.07.2013 bol na Okresný súd Trenčín doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.11.2010, sp. zn. 4T/115/2010, ktorý smeroval tak proti výroku o treste, ako aj vine.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 26. septembra 2013, sp. zn. 8Nt/97/2013, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného V. K. na povolenie obnovy konania v právoplatnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 4T/115/2010. Na podklade podanej sťažnosti odsúdeného bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2Tos/119/2013 zo dňa 18. decembra 2013 uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 ods.1 písm.b/ Tr.por. zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Následne Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 7.3.2014, sp.zn. 8Nt/97/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.8.2014, sp.zn. 2Tos/64/2014 podľa § 394 ods.1 Tr.por. per analogiam povolil obnovu konania u odsúdeného V. K. z dôvodu uvedeného v § 41b ods.1 Zákona č. 38/1993 Zb.z. v znení neskorších predpisov v trestnej veci Okresného súdu Trenčín vedenej pod sp.zn. 4T/115/2010 v prospech odsúdeného V. K.. Podľa § 400 ods.1 Tr.por. zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4T/115/2010 zo dňa 4.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13.1.2011, sp.zn. 2To/135/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2011, v časti výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obnova konania bola povolená z dôvodu, že pôvodné ustanovenie Trestného zákona v § 41 odsek 2 Tr.zák., ktoré okresný súd v zmysle vtedy platného zákona musel aplikovať, bolo nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky posúdené za ústavne nekonformné.

Zároveň Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 7.3.2014 sp.zn. 8Nt/97/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.8.2014, sp.zn. 2Tos/65/2014 vzal odsúdeného V. K. do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. a to okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 8Nt/97/2013 zo dňa 7.3.2014 o povolení obnovy konania s tým, že túto bude vykonávať v ÚVV Ilava.

V nadväznosti na zrušenie citovaného rozsudku vo výroku o treste po povolení obnovy konania rozhodol znovu o treste Okresný súd Trenčín rozsudkom zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 4T/115/2010 tak, že na základe právoplatne uznanej viny rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. novembra 2010, č. k. 4T/115/2010-266 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. januára 2011, č. k. 2To/135/2010-303 v bode 1/ rozsudku zo spáchania pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Tr. zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Tr. zákona, v bode 2/ rozsudku zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona a v bode 3/ rozsudku zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Tr. zákona, pri nezmenených právoplatných výrokoch o náhrade škody, odsúdil V. K. podľa 155 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l) a § 37 písmeno h) Tr. zákona a § 38 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 7 Tr. zákona na ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to: 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožika s čiernou rukoväťou, všetko v prospech štátu, v zmysle § 60 odsek 6 Tr. zákona.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný V. K.. V písomných dôvodoch odvolania pomerne obsiahlo namieta skutkové zistenia súdu

vo vzťahu k jednotlivým skutkom, z ktorých bol uznaný vinným a teda výroku o vine, ako aj procesný postup súdov v pôvodnom konaní pri rozhodovaní. Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý mu bol uložený po povolení obnovy konania, uvádzal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil okolnosti prípadu, keď nevzal do úvahy skutočnosť, že skutky spáchal po dlhodobej konfliktnnej situácii medzi ním a poškodenou, pričom tieto konfliktnné situácie vyvolávala poškodená a tento dlhotrvajúci extrémny psychický tlak na jeho osobu vyústili do toho, že nebol schopný ovládať svoje konanie a poškodenej v afekte a skrate ublížil. Sám je z toho zhrozený a ľutuje toho. Znalec z odboru psychiatrie však mohol potvrdiť, že v čase spáchania skutku mohol mať znížené ovládacie schopnosti, avšak takýto návrh na vyšetrenie duševného stavu nebol ani v pôvodnom konaní akceptovaný. Ďalej podľa názoru obžalovaného súd prvého stupňa porušil zákon, keď prihliadol na jeho priestupkové konania z roku 2009, pretože v zmysle § 89a ods. 7 Zákona č. 372/1990 o priestupkoch orgán, ktorý vedie evidenciu priestupkov, likviduje údaje z evidencie priestupkov po uplynutí piatich rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku, alebo zaplataenia pokuty v blokovom konaní. Preto na priestupky nemal súd prihliadať. Poukázal tiež na dobré hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014, sp.zn. 4T/115/2014 a vyniesol nové rozhodnutie s použitím § 39 Tr.zák., v ktorom prihliadne na skutočnosť, že doposiaľ nebol súdne trestaný, skutky spáchal po dlhodobej konfliktnnej situácii a extrémnom psychickom tlaku v afekte a skrate, pričom išlo o mimoriadne okolnosti, má kladné hodnotenie z doterajšieho výkonu trestu a je zrejmé, že tento plní svoj účel, pričom mu uloží trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, resp. usúdi, že doterajší výkon trestu postačuje na jeho nápravu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného ponechal na zváženie súdu možnosť odročiť verejné zasadnutie za účelom pribratia znalcov psychiatrov, ktorí by vyšetrili duševný stav obžalovaného so zameraním na jeho duševný stav v čase skutku. Obžalovaný sa pripojil k návrhu obhajcu.

Stranám bolo oznámené, že o tomto návrhu obhajoby a obžalovaného súd rozhodne v rámci záverečnej porady.

V konečnom návrhu prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. a pokiaľ ide o návrh na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, nestotožnil sa s potrebou doplnenia dokazovania.

Obhajca navrhol odvolaniu obžalovaného tak, ako ich uvádzal v písomných dôvodoch odvolania, vyhovieť.

Obžalovaný opätovne poukázal na dlhodobú konfliktnnú situáciu, v dôsledku ktorej vlastne došlo k spáchaniu trestnej činnosti, ku ktorej bol vyprovokovaný. Žiadal, aby mu odvolací súd za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr.zák. uložil miernejší trest odňatia slobody vzhľadom na okolnosti, ktoré uvádzal v dôvodoch svojho odvolania, resp. aby mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý pokryje jeho doterajší výkon trestu odňatia slobody 4 roky, 6 mesiacov a 9 dní.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o časť odvolania obžalovaného proti výroku o vine, touto sa odvolací súd v tomto štádiu konania nezaoberal, nakoľko ako vyplýva z vyššie uvedeného a predchádzajúcich rozhodnutí v súvislosti so žiadosťou obžalovaného o povolenie obnovy konania, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/115/2010 zo dňa 4.11.2010 bol zrušený len vo výroku o treste, pričom odvolací súd mohol preskúmať len výrok o novouloženom treste.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného, že v pôvodnom konaní nebol skúmaný jeho duševný stav v čase skutku, pričom navrhol doplniť dokazovanie v tomto smere aj v rámci konania po povolení obnovy konania, k tomu odvolací súd uvádza, že v zmysle zákona a platnej judikatúry musia byť pochybnosti o pričetnosti páchatela ako dôvod na jeho vyšetrovanie duševného stavu založené na základe výsledkov dokazovania. V danom prípade z obsahu spisu a vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní, z ničoho okrem tvrdenia obžalovaného nevyvstala potreba vyšetrovania jeho duševného stavu, či už v minulosti alebo súčasnosti, tak ako už konštatoval aj súd prvého stupňa v pôvodnom konaní. Preto vykonanie takéhoto dôkazu odvolací súd odmietol.

Čo sa týka rozhodovania o potrestaní obžalovaného, v tomto smere prvostupňový súd vykonal všetky dôkazy súvisiace s rozhodovaním o treste vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti nebol súdne trestaný, pred spáchaním skutkov bol v roku 2009 trikrát postihnutý za priestupky. Pokiaľ obžalovaný namietal, že k nim súd prvého stupňa nemal prihliadať, odvolací súd uvádza, že túto okolnosť napriek časovému odstupu je možné vyhodnotiť v rámci vyvedenia príslušných záverov súdu z hľadiska vedenia riadneho života, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám, snahy k dodržiavaniu zákonov a prípadných sklonov k protiprávnemu konaniu, čo dovoľovalo urobiť záver, že táto okolnosť nesvedčí o riadnom spôsobe života obžalovaného pred spáchaním trestného činu. Na druhej strane z aktuálnej správy a hodnotenia ÚVTOS Ilava na osobu obžalovaného vyplýva, že počas výkonu väzby a trestu je hodnotený pozitívne, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, neboli zaznamenané žiadne konfliktné situácie, disciplinárne potrestaný nebol, odmenený bol jedenkrát pochvalou. Obžalovaný spáchal v prejednávanom prípade štyri závažné trestné činy, pričom za trestný čin najprísnejšie trestný a to zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., je trestná sadzba odňatia slobody od 4 do 10 rokov. Za situácie, keď obžalovanému bola priznaná jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, spočívajúca v tom, že sa priznal k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutoval a jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, spočívajúca v tom, že spáchal viac trestných činov, ukladal súd prvého stupňa obžalovanému správne trest odňatia slobody v rámci uvedenej trestnej sadzby upravenej s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., v platnom znení, teda od 4 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Krajský súd potom z podnetu podaného odvolaním obžalovaným starostlivo zvažoval, či s prihliadnutím na ustanovenie § 34 Tr. zák., je úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov uložený súdom prvého stupňa v prejednávanej veci primeraný a to aj z pohľadu naplnenia jeho účelu. Pritom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na použitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák., tak ako to konštatoval už súd prvého stupňa a ktorého sa domáhal obžalovaný, nakoľko ani odvolací súd nezistil splnenie zákonných podmienok na takýto postup. Na druhej strane však po vyhodnotení všetkých skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu, najmä osoby páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, jeho súčasné dobré hodnotenie vo výkone trestu a pozitívne sa javiaci vývoj jeho resocializácie, priznanie k spáchanej trestnej činnosti (vyhlásenie o vine), ako aj skutočnosť, že do spáchania trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bude na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho prevýchovu postačovať vplývať aj uložením úhrnného trestu kratšieho trvania a to vo výmere 6 rokov. V tej súvislosti je potrebné uviesť, že po rozhodnutí Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL ÚS 106/2011 majúceho dopad aj na prejednávaný prípad, došlo v tomto prípade k výraznej zmene trestnej sadzby. Preto miernejší trest o 1 rok, tak ako ho uložil súd prvého stupňa, by aj napriek konštatovanej závažnosti spáchaných skutkov tejto zásadnej zmene nezodpovedal. Odvolací súd uvádza, že trest odňatia slobody v rámci aktuálnej zákonne upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov je primeraný tak s prihliadnutím na závažnosť spáchaných skutkov ako sú hodnotené v napadnutom rozsudku okresného súdu, ale i na všetky ďalšie skutočnosti významné pre rozhodnutie o potrestaní obžalovaného. Aj keď takýto trest je bližšie k spodnej hranici zákonom stanovenej a upravenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré spolu so zákonne uloženým trestom prepadnutia veci súdom prvého stupňa a to 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožika s čiernou rukoväťou, bude mať podľa presvedčenia súdu na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr.

zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti.

Na základe týchto skutočností krajský súd podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.2 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovaného V. K. podľa § 155 ods.1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 36 písm.l), § 37 písm.h) Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. za použitia § 41 ods.2 Tr.zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Vo výroku, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. trest prepadnutia veci a to 1 ks zaisteného montážneho kovového kľúča v tvare písmena L o veľkosti cca 30 cm a 1 ks zaisteného vreckového nožička s čiernou rukoväťou, všetko v prospech štátu, v zmysle § 60 odsek 6 Tr. zák., odvolací súd nezistil pochybenie, tento je správny a zákonný. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.